

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Aleše Šťastného a soudců JUDr. Jany Jirmářové a Mgr. Martina Řezníčka v právní věci žalobce: **Brdská spol. s r.o.**, IČ 27061515, se sídlem Hostomice, Radouš 13, PSČ 267 24, zastoupeného JUDr. Věslavem Nemethem, advokátem se sídlem Praha 1, Senovážné nám. 5, proti žalovanému: **Romancar, s.r.o.**, IČ 28239466, se sídlem Praha 4 – Modřany, Semická 2026/14, PSČ 143 00, zastoupenému JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Praha 2, Slezská 874/36, o zaplacení částky 3.380,- EUR s příslušenstvím, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 12.11.2012, č.j. 25 C 290/2011-57,

t a k t o :

- I. Odvolání žalovaného ohledně částky 80,- EUR s příslušenstvím z této částky **s e o d m í t á.**
- II. Rozsudek soudu I. stupně **s e** ve vyhovujícím výroku I. o věci samé ohledně částky 3.300,- EUR s příslušenstvím z této částky **p o t v r z u j e.**
- III. Rozsudek soudu I. stupně **s e** ve výroku II. o náhradě nákladů řízení **m ě n í** jen tak, že tyto náklady činí 31.200,90 Kč; jinak **s e** v tomto výroku **p o t v r z u j e.**
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 11.906,40 Kč, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Věslava Nemetha, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 3.380,- EUR spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky od 1.8.2011 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), přičemž žalovaného současně zavázal k náhradě nákladů řízení žalobci ve výši 31.414,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce (výrok II.).

Takto soud I. stupně rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 3.380,- EUR se shora uvedeným příslušenstvím, jako částky, která byla vyúčtována za přepravu provedenou žalobcem pro žalovaného na trase „Büllach – Kiev“.

Soud I. stupně po provedeném dokazování dospěl (mj.) ke zjištění, že dne 13.5.2011 provedl žalobce pro žalovaného na základě objednávky žalovaného ze dne 5.5.2011 nákladní dopravu na trase Büllach – Kiev. Za tuto dopravu byla žalobcem vystavena dne 16.6.2011 faktura č. 1110499 na částku 3.380,- EUR, se splatností dne 31.7.2011. Žalobce tuto fakturu zasílal žalovanému dvakrát prostřednictvím pošty s tím, že první doporučená zásilka, která byla podána dne 4.7.2011, se vrátila jako nevyzvednutá s vyznačeným dnem 25.7.2011. Objednávku přepravy č. 010/2011 (dále jen „Objednávka“) zaslal žalobce žalovanému se změnami, tj. celní poplatky ve výši 80,- EUR a splatnost faktury po dodání v Kievě e-mailem dne 5.5.2011. Navýšení částky 3.300,- EUR o částku 80,- EUR bylo odsouhlaseno telefonicky žalovaným, přičemž účastníci si v objednávce dojednali, že faktura je splatná po dodání zboží. Vlastní přeprava probíhala přes několik firem. Společnost Rod Partners Removous objednala přepravu u Alfa Stěhování s.r.o., tato společnost objednala přepravu u žalovaného a žalovaný objednal přepravu u žalobce. Zakázka byla zadána pro Sabine a Andreas B. od subjektu KLS LLC. Subjektem KLS LLC byla zaplacená společností Rod & Partners vyúčtovaná částka 15.350,- USD. V dopise žalobci ze dne 18.10.2012 od společnosti Rod & Partners bylo sděleno, že k vykládce přijel kamion včas, řidič naložil a zajistil veškeré zboží velice profesionálním způsobem, dále, že celkové stěhování pana B. bylo dodáno v pořádku, bez poškození a ztrát, a že také agenti v Kyjevě byli spokojeni s dodáním a komunikací během dopravy, proclení a vykládky na místě.“ Pro přepravu zboží realizovanou pro Sabine a Andreas B. byla společností Rod & Partners dále zadána zakázka společnosti Alfa Stěhování s.r.o., která vystavila na tuto zakázku fakturu na částku 4.360,- EUR, přičemž tato částka byla společností Rod & Partners zaplacená dne 27.4.2011. Rovněž Alfa Stěhování s.r.o. potvrdila příjmovým bankovním dokladem, že obdržela uvedenou platbu. Dále žalobce obdržel od společnosti Alfa Stěhování s.r.o. e-mail (ze dne 8.10.2012 - Michala L. – jednatele této společnosti), ve kterém společnost Alfa Stěhování s.r.o. uvedla: „společnosti Romancar s.r.o. jsme platbu za tuto přepravu platili Romanu Seidlerovi ihned po ukončení akce, a to v hotovosti oproti daňovému dokladu. CMR nemáme, ale věděli jsme od našeho zákazníka, pro kterého se transport realizoval, že vše proběhlo v pořádku.“

Na shora uvedeném skutkovém základě (mj.) soud I. stupně uzavřel, že všechny zainteresované subjekty potvrdily, že přeprava proběhla v pořádku a peněžní transakce mezi subjekty proběhly řádně, s výjimkou žalovaného vůči žalobci. Žalobci tak vznikl nárok na zaplacení žalované částky. Právní vztah mezi žalobcem a žalovaným byl založen objednávkou ze dne 5.5.2011. Skutková tvrzení odůvodňují žalované plnění podle ust. § 610 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Obch. Z.“). Vedle

žalované částky soud I. stupně shledal důvodným i úrok z prodlení, jehož výše odpovídá nařízení vlády č. 142/94 Sb., v platném znění. Nákladový výrok II. soud I. stupně odůvodnil ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalobce měl ve věci plný úspěch s tím, že náklady žalobce tvoří soudní poplatek 4.140,50 Kč, odměna advokáta 21.378,- Kč, 4 x režijní paušál po 300,- Kč a jeden režijní paušál po 150,- Kč a 20 % DPH ve výši 4.545,60 Kč.

Rozsudek soudu I. stupně, a to v celém jeho rozsahu, napadl žalovaný včasným odvoláním. Namítl, že ve spisu je založena kopie faktury, ze které je zřejmé, že mezi účastníky byla dohodnuta smluvní cena ve výši pouze 3.300,- EUR (nikoli 3.380,- EUR), když z obsahu této faktury je navíc zřejmé, že její splatnost byla stanovena dohodou stran na 45 dnů. Pokud soud I. stupně přiznal částku 3.380,- EUR, pak se prokazatelně spokojil pouze s tvrzením žalobce, když i z jeho účastnické výpovědi vyplývá, že se de facto jednalo pouze o žalobcem jednostranně navýšenou částku, když dle jeho vyjádření údajně žalovaný proti tomuto navýšení nic nenamítal. Soud I. stupně vycházel pouze z tvrzení žalobce, které však není podporováno žádnými dalšími provedenými důkazy, když žalovaný trvá na tom, že navýšení smluvní ceny nebylo z jeho strany odsouhlaseno, stejně jako nebyla odsouhlasena změna původně dohodnuté splatnosti faktury. Soud I. stupně pochybil, pokud se v rámci probíhajícího dokazování spokojil s nepodloženým tvrzením žalobce, který dle názoru žalovaného prokazatelně neunesl důkazní břemeno, přestože bylo jeho povinností případnou existenci dohody stran o navýšení ceny, případně o změně dohodnutého termínu splatnosti faktury, prokázat. Tím méně je pochopitelný postup soudu I. stupně, který zamítl účastnický výslech žalovaného, který byl navrhován mj. právě k osvětlení okolnosti, zda došlo mezi smluvními stranami k dohodě o navýšení sjednané smluvní ceny, případně ke změně dohodnutého termínu splatnosti. Soud I. stupně se pak dostatečně nevypořádal s dalším argumentem žalovaného, který v důsledku opožděného dodání přepravované zásilky ze strany žalobce do místa dodání neobdržel od svého obchodního partnera (společnosti Alfa Stěhování s.r.o.) dohodnutou odměnu, když byla navíc se žalovaným ze strany této společnosti ukončena i další vzájemná obchodní spolupráce, čímž byl žalovaný v důsledku žalobcova jednání zásadním způsobem poškozen. Veškeré důkazy předložené žalobcem uvedené opožděné dodání přepravované zásilky nepopřely, když soud I. stupně opět zcela nepochopitelně zamítl žalovaným navrhovaný výslech jednatele společnosti Alfa Stěhování s.r.o. (M. L.) i výslech příjemce zásilky. Žalovaný pak do dnešního dne přes opakované výzvy neobdržel od žalobce originál faktury a CMR nákladního listu, potvrzený příjemcem. Obdržení obou uvedených dokladů je přitom nezbytným předpokladem proto, aby žalovaný mohl o předmětné věci účtovat a uplatnit ji z hlediska daňového. Žalobce do dnešního dne nesplnil své povinnosti vyplývající z obchodního vztahu, a to i přes opakované výzvy ze strany žalovaného, když tak dosud nebylo poskytnuto bezvadné plnění, které odpovídá požadavkům a podmínkám smlouvy. Žalovaný se tak nenachází v prodlení s plněním své povinnosti zaplatit žalobci dohodnutou smluvní cenu přepravy, když za takové situace je podání žaloby předčasné a nedůvodné. Ze všech shora uvedených důvodů žalovaný navrhl zrušení rozsudku soudu I. stupně a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém vyjádření k odvolání namítl, že žalovaný není ochoten dobrovolně zaplatit, jeho tvrzení, že zaplatí je nepravdivé, účelové a odpovídá tomu celá jeho argumentace. Žalovaný se chová v rozporu s poctivým obchodním stykem a jeho jednání nemá požívat právní ochrany. Společnost Alfa Stěhování s.r.o. žalovanému samozřejmě zaplatila, což písemně potvrdila, výslech svědka L. by byl skutečně nadbytečný, když tato skutečnost byla prokázána písemným důkazem. Pokud si žalovaný stěžuje, že žalobce plnil vadně, pak žalovaný toto nikdy před soudním jednáním nečinil, nereklamoval žádné plnění žalobce a jeho tvrzení je navíc neurčité a nebylo prokázáno. I kdyby snad plnění bylo vadné,

pak práva z vad, pokud nebyla vytknuta řádně a včas, zanikla. Jde opět pouze o účelovou snahu žalovaného vyhnout se zaplacení. Pokud jde o navýšení smluvní ceny o 80,- EUR, bylo toto prokázáno výslechem pana Ch.. Jen na okraj žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaným označený příjemce, nebyl příjemcem zásilky. Z těchto důvodů žalobce navrhl potvrzení rozsudku soudu I. stupně a přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení žalobci.

Před vlastním věcným přezkumem napadeného rozsudku soudu I. stupně se odvolací soud předběžně zabýval otázkou přípustnosti odvolání žalovaného. Žalobce svou žalobou uplatnil celkem nárok na zaplacení částky 3.380,- EUR s příslušenstvím. Jak se ze skutkových tvrzení žalobce podává, částka 80,- EUR je (z celkové částky 3.380,- EUR) požadována na podkladě doplnění Objednávky o uvedenou částku žalobcem, přičemž tato dílčí částka měla představovat celní poplatky. Fakticky tedy byly žalobou uplatněny dva dílčí nároky, které spočívají na samostatném skutkovém základě. Jedná se o vlastní přepravné ve výši 3.300,- EUR a dále náhradu za celní poplatky ve výši 80,- EUR (to vše s příslušenstvím). Vzhledem ke skutečnosti, že částka 80,- EUR nedosahuje (po přepočtu na Kč) částky uvedené v ust. § 202 odst. 2 o.s.ř., odvolání žalovaného je v rozsahu dílčího nároku na zaplacení částky 80,- EUR s příslušenstvím nepřipustné, a proto jej odvolací soud v uvedeném rozsahu odmítl (§ 218 písm. c) o.s.ř.).

Ohledně částky 3.300,- EUR s příslušenstvím je odvolání žalovaného přípustné, proto v tomto rozsahu, a to včetně současně napadeného nákladového výroku II., odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek i řízení předcházející jeho vydání (§ 205, § 212, § 212a o.s.ř.), přičemž dospěl k závěru, že je namístě uvedené rozhodnutí, pokud jde o vyhovující výrok I. o věci samé, v rozsahu přípustnosti odvolání, potvrdit.

Odvolací soud předesílá, že má za správná skutková zjištění soudu I. stupně, pokud jde o jeho zjištění, že dne 13.5.2011 provedl žalobce pro žalovaného (na základě objednávky žalovaného ze dne 5.5.2011 nákladní dopravu na trase Büllach – Kiev), dále pokud jde o obsah faktury ze dne 16.6.2011, dále pokud jde o dvojí zasílání předmětné faktury žalobcem žalovanému a průběh prvního doručování, dále pokud jde o skutečnost, že žalovaný Objednávku zaslal žalovanému s uvedenými změnami e-mailem dne 5.5.2011, že přeprava probíhala přes uvedený řetězec subjektů, že jeden z těchto subjektů (Rod & Partners INTERNATIONALREMOVALS) mj. vyjádřil spokojenost s činností žalobce a potvrdil, že přeprava byla provedena v pořádku, bez poškození a ztrát, a rovněž, že společnost Alfa Stěhování s.r.o. (jako další z řady těchto subjektů) potvrdila platbu za přepravu žalovanému ihned po ukončení akce. Proto odvolací soud na skutkové závěry soudu I. stupně v tomto směru pro stručnost odkazuje.

Odvolací soud ještě zopakoval dokazování provedené před soudem I. stupně (§ 213 odst. 2 o.s.ř.), a to o čtení: obou verzí Objednávky (které byly v průběhu řízení před soudem I. stupně předloženy účastníky), mezinárodního nákladního listu č. CZ Ty 4639793, vztahujícího se k předmětné přepravě, jakož i podacího lístku ze dne 4.7.2011 a korespondující obálky k tomuto podacímu lístku (s datem podání na poště dne 4.7.2011). Na podkladě takto zopakovaného dokazování odvolací soud dospěl ke zjištění, že v Objednávce (a to jak ve verzi před doplněním žalobcem, tak i po doplnění žalobcem) není vlastní vznik práva žalobce na úhradu přepravného a ani splatnost přepravného vázána na předložení CMR nákladního listu žalobcem. Splátnost přepravného je vázána pouze na splatnost faktury, když žalovaný v Objednávce pouze požádal (mj.) o zaslání originálu CMR nákladního listu, potvrzeného příjemcem. Z předmětného mezinárodního nákladního listu se pak podává, že

přeprava byla provedena do místa určení dne 13.5.2011. Fakturu ze dne 16.6.2011, jíž žalobce vyúčtoval žalovanému částku 3.380,- Kč, zaslal žalobce žalovanému doporučeně dne 4.7.2011, a to na adresu jeho sídla (uvedenou též v Objednávce). Poštovní doručovatel učinil dne 7.7.2011 pokus o doručení zásilky obsahující předmětnou fakturu žalovanému s tím, že adresát nebyl uvedeného dne zastižen. Žalovaný si uloženou zásilku na poště nevyzvedl a proto byla dne 25.7.2011 zásilka vrácena zpět žalobci.

Pokud jde o právní stránku věci, s ohledem na podnikatelský charakter účastníků (§ 2 odst. 2 písm. a) Obch. Z.), jenž byl (s ohledem na obsah Objednávky) stranám znám již v průběhu jejich jednání za účelem uzavření přepravní smlouvy, se jejich vzájemné právní vztahy řídí úpravou obsaženou v části třetí Obch. Z. (§ 261 odst. 1 Obch. Z.). S ohledem na předmět závazků stran se tyto vztahy řídí úpravou smluvního typu smlouvy o přepravě věci obsaženou v ust. § 610 a násl. Obch. Z., pokud (s ohledem na místo dodání – Kiev) speciální úprava obsažená v Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (vyhl. č. 11/1975 Sb. – dále jen „CMR“), neobsahuje v dílčích otázkách úpravu odlišnou (§ 756 Obch. Z.).

Pokud jde o vlastní kontraktační proces, ten byl (dle nesporných skutkových tvrzení stran v dotčeném směru) zahájen Objednávkou, v níž žalovaný uvedl smluvní cenu 3.300,- EURO a splatnost faktury určil (bez dalšího) na 45 dnů. Následně byly do Objednávky dopsány ze strany žalobce údaje o náhradě za celní poplatky a opraven údaj o splatnosti faktury tak, že tato nastane po dodání zásilky, přičemž takto upravená Objednávka byla zaslána zpět žalovanému. Bez ohledu na to, zda (jak uvedl při svém účastnickém výslechu jednatel žalobce J. Ch.) došlo k následně telefonické dohodě stran o změně ujednání stran dle doplnění, které v Objednávce učinil žalobce (tedy telefonické akceptaci takového protinávru žalovaným), žalovaný tím, že žalobci umožnil přepravu realizovat, projevil konkludentně (fakticky) souhlas s takovým protinávrem žalovaného, a to ve smyslu ust. § 275 odst. 4 Obch. Z. Ohledně částky 80,- EUR s příslušenstvím je, s ohledem na odmítnutí odvolání žalobce v tomto rozsahu, shora uvedený závěr odvolacího soudu bez právního významu. Ohledně splatnosti faktury, tedy splatnosti práva žalobce na úhradu přepravného ve výši 3.300,- EUR, je ovšem tato skutečnost významná. Právo na úhradu přepravného vzniklo žalobci provedením přepravy do místa určení (když nebylo stranami dohodnuto jinak), a to ve smyslu ust. § 625 odst. 2 Obch. Z. (CMR nemá speciální ustanovení). Splatnost tohoto práva však byla vázána na fakturu, která (s ohledem na faktický akcept protinávru žalobce – doplněním Objednávky) mohla být vystavena po předání nákladu v místě určení. Splatnost přitom byla fakturou, vystavenou teprve dne 16.6.2011, stanovena na 31.7.2011. Nejenže tedy žalobce fakturu vystavil dle ujednání stran po provedení přepravy, ale dokonce dodržel lhůtu splatnosti uvedenou v původní verzi Objednávky žalovaného (tj. 45 dnů). Předmětná faktura se pak dostala do dispoziční sféry žalovaného (§ 45 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „O.Z.“/, s přihlédnutím k § 1 odst. 2 věta druhá Obch. Z.) dne 7.7.2011, kdy se poštovní doručovatel neúspěšně pokusil zásilku s fakturou žalovanému doručit a následně zásilku uložil na poště.

S ohledem na shora řečené lze tedy uzavřít, že právo žalobce na úhradu přepravného ve výši 3.300,- EUR vůči žalobci se stalo splatným k 31.7.2011, přičemž dne následujícího (vzhledem k neuhrazení částky přepravného v termínu splatnosti) se žalovaný ocitl v prodlení (§ 365 věta první Obch. Z.). Žalobci tak vedle práva na úhradu přepravného vzniklo i právo na úhradu úroku z prodlení v zákonné výši podle ust. § 369 odst. 1 Obch. Z., za použití ust. § 517 odst. 2 O.Z. a nař. vl. č. 142/1994 Sb., a to počínaje dnem 1.8.2011.

S ohledem na skutečnost, že k uzavření smlouvy mezi účastníky (ve znění žalobcem doplněné verze Objednávky – viz odůvodnění výše) došlo konkludentním jednáním žalovaného, nikoliv explicitní dohodou stran, odvolací soud shledal nadbytečným výslechem jednatele žalovaného. Navrhoval-li žalovaný (podáním ze dne 23.10.2012) výslechem svého jednatele též z důvodu, že mělo dojít k opožděnému dodání přepravované zásilky ze strany žalobce do místa dodání, v důsledku čehož žalovaný neměl obdržet od Alfa Stěhování s.r.o., dohodnutou odměnu, měla s ním být ze strany tohoto subjektu ukončena další vzájemná obchodní spolupráce, čímž měl být žalovaný poškozen, je třeba předně konstatovat, že okolnost, zda Alfa Stěhování s.r.o., poskytla úhradu žalovanému, a to v rámci právních vztahů mezi žalovaným a touto společností, je z hlediska žalobou uplatněného nároku žalobce bez právního významu. Uvedená okolnost může mít pouze podpůrnou důkazní hodnotu, a to ve vztahu k řádné realizaci vlastní přepravy. Skutečnost, že byla přeprava realizována vyplývá z příslušného mezinárodního nákladního listu. To, že byla realizována řádně, pak vyplývá především ze shora citovaného přípisu společnosti Rod & Partners INTERNATIONALREMOVALS ze dne 18.10.2012. Nadto skutečnost, že společnost Alfa Stěhování, s.r.o. uhradila žalovanému dohodnutou platbu 4.360,- EUR, je zřejmá jednak z příjmového pokladního dokladu této společnosti, a dále z e-mailu této společnosti jednatele žalobce ze dne 8.10.2012.

Pokud jde o námitky žalovaného vztahující se k tvrzenému opožděnému dodání předmětné zásilky (Čl. 19 CMR), je třeba předně konstatovat, že žalovaný v tomto řízení žádný nárok (Čl. 23 odst. 5 CMR) z takto tvrzeného důvodu neuplatnil (ať již k zápočtu či formou vzájemného návrhu). Žalovaný pak ani netvrdil, že by zaslal žalobci písemnou výhradu do 21 dnů poté, kdy byla zásilka dána k dispozici příjemci. Absence takové písemné výhrady přitom ve smyslu Čl. 30 odst. 3 CMR vede k prekluzi případného nároku na náhradu za překročení dodací lhůty. S ohledem na shora řečené by bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení provádět výsledky svědků, které žalovaný k prokázání tvrzení v tomto směru navrhoval.

Námitka žalovaného, že od žalobce do dnešního dne neobdržel originál CMR nákladního listu je bezpředmětná, když (jak shora uvedeno) dle předmětné smlouvy o přepravě věci nebyla splatnost přepravného vázána na předložení takového dokladu žalobcem. Žalobce se pouze zavázal (mj.) uvedený doklad žalovanému předat (o rovněž namítaném nedoručení faktury – viz odůvodnění výše).

Pokud žalovaný v průběhu řízení opakovaně obecně namítal, že žalobce dosud neposkytl bezvadné plnění, jedná se o námitku zcela neurčitěho obsahu, když žalovaný neuvedl v čem konkrétně měly vady plnění žalobce spočívat (k námitce opožděnosti dodání a předání nákladního listu viz odůvodnění výše).

Lze tedy uzavřít, že pokud soud I. stupně přiznal žalobci (mj.) nárok na úhradu částky 3.300,- EUR s požadovaným úrokem z prodlení, jedná se o rozhodnutí věcně správné, a proto odvolací soud v tomto rozsahu vyhovující výrok I. o věci samé rozsudku soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

Vzhledem ke skutečnosti, že dílem bylo odvolání žalovaného do vyhovujícího výroku I. o věci samé odmítnuto a ve zbytku byl žalobce v řízení před soudem I. stupně zcela úspěšný, přísluší žalobci právo na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně vůči žalovanému (§ 146 odst. 3 a § 142 odst. 1 o.s.ř.). Soud I. stupně tedy rozhodl správně o základu práva žalobce na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně.

Ohledně vlastní výše náhrady nákladů žalobce za řízení před soudem I. stupně je třeba poukázat na skutečnost, že v mezidobí (od vydání odvoláním napadeného nákladového výroku II. rozsudku soudu I. stupně do rozhodování odvolacího soudu) došlo ke změně právní úpravy, která se dotýká stanovení výše mimosmluvní odměny advokáta. Nálezem Ústavního soudu ze dne 17.4.2013, č. 116/2013 Sb., byla s účinností od 7.5.2013 zrušena vyhláška Ministerstva spravedlnosti ze dne 18.12.2000 č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a to ke dni vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů. Uvedený nález Ústavního soudu nabyl účinnosti k 7.5.2013.

Za daného právního stavu je (od 7.5.2013) třeba při rozhodování o výši odměny advokáta vycházet z úpravy obsažené ve vyhlášce č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, když chybí právní předpis předpokládaný ust. § 151 odst. 2 část věty první před středníkem o.s.ř. a ust. § 1 odst. 2 věta první advokátního tarifu.

Vzhledem ke skutečnosti, že zástupce žalobce (jako advokát) učinil v řízení před soudem I. stupně pět úkonů právní služby, a to převzetí věci, sepsal žaloby a účastnil se též tří jednání před soudem I. stupně, přísluší mu odměna za uvedené úkony právní služby (§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu). Za první čtyři z těchto úkonů přísluší zástupci žalobce odměna ve výši 4.620,- Kč (§ 7 bod 5. a § 8 odst. 1 advokátního tarifu, z tarifní hodnoty 87.508,20 Kč podle kursu ČNB k dnešnímu dni), a za jednání soudu I. stupně při kterém byl pouze vyhlášen napadený rozsudek odměna ve výši 2.310,- Kč (s přihlédnutím k ust. § 11 odst. 2 písm. f) advokátního tarifu). K nákladům žalobce za řízení před soudem I. stupně pak přistupují (shora uvedeným) úkonům právní služby korespondující režijní paušály v celkové výši 1.500,- Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 4.230,- Kč (§ 137 odst. 1 o.s.ř.) a konečně 21 % ekvivalent DPH z odměny a náhrad zástupce žalobce (§ 137 odst. 3 o.s.ř.) ve výši 4.680,90 Kč. Celkové náklady žalobce za řízení před soudem I. stupně tak činí částku 31.200,90 Kč.

Jelikož výše nákladů žalobce za řízení před soudem I. stupně (s ohledem na změnu shora citované právní úpravy) činí částku 31.200,90 Kč, nicméně soud I. stupně správně rozhodl o základu práva žalobce na náhradu nákladů řízení, jakož i o místě a lhůtě k plnění této peněžité povinnosti žalovaným (§ 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o.s.ř.), odvolací soud odvoláním dotčený nákladový výrok II. rozsudku soudu I. stupně změnil jen pokud jde o výši přiznané náhrady nákladů; jinak jej, jako věcně správný, potvrdil (§ 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. a § 219 o.s.ř.).

S ohledem na výsledek odvolacího řízení přísluší žalobci vůči žalovanému i právo na náhradu nákladů za tento stupeň řízení (§ 146 odst. 3 a 142 odst. 1 o.s.ř., s přihlédnutím k ust. § 224 odst. 1 o.s.ř.). Náklady žalobce za odvolací řízení pak tvoří odměna za dva úkony právní služby, a to za vyjádření k odvolání a účast při jednání odvolacího soudu. Výše odměny za jeden úkon právní služby (s ohledem na shora řečené) činí 4.620,- Kč, celkem tedy 9.240,- Kč. K odměně zástupce žalobce pak přistupují korespondující režijní paušály za uvedené úkony právní služby v celkové výši 600,- Kč a 21 % ekvivalent DPH z odměny a náhrad ve výši 2.066,40 Kč. Celkově tak náklady žalobce za odvolací řízení činí částku 11.906,40 Kč.

O lhůtě a místě k plnění této peněžité povinnosti žalovaným bylo rozhodnuto podle ust. § 160 odst. 1 část věty za středníkem a § 149 odst. 1 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze do dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4. O přípustnosti dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

V Praze dne 15. května 2013

JUDr. Aleš Šťastný, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Tereza Černá